

Затуй знаешъ ли какво ще ти кажа на тебе, кмете, Алексе, я чуй...

Други говорѣха на кмета и дѣдо Иванъ трѣбваше да почака.

— Я чуй, Алексе, — започна той отново, — да кажешъ тамъ на твойтѣ чиновници, на поляцитѣ

ОВЧАРКА

Борисъ Георгиевъ

де, да пазятъ добре. Нѣматъ работа въ село тѣ, въ кѣра да вървятъ.

— Знамъ, дѣдо Иване, знамъ. Казахъ имъ. Хората претендиратъ, рекохъ, или ще пазите добре, или ви уволнявамъ на общо основание. Да си отваряте очитѣ, рекохъ, улови ли се нѣкои добитѣкъ въ нивитѣ — право въ капана. И глоба.

— Не глоба, а бой, бой! Чувашъ ли, Алексе?

— Холанъ, дѣдо Иване, много си лошъ. А що не кажешъ на твоитѣ овчери, все у нивята се увиратъ.